

[Bernhard Baunsgaard.]

ske grunde først blive fremsat under lovforslagets behandling.“

Siger ministeren. Der står endvidere i den skriftlige fremsættelse, at ministeren forbeholder sig til den tid — når Poul Dahlgaard-udvalget afgiver sin betænkning — at fremkomme med ændringsforslag til lovforslaget. Det vil sige, at disse forslag, som vi skal tage stilling til, kender vi ikke endnu. Vi kender en betænkning, men vi ved ikke, om ministeren går ind for alle forslagene i den, eller om han går ind for dem i nøjagtig den form, hvori de foreligger. Men så må jeg måske gøre ministeren opmærksom på, at selv om vi skal have vedtaget ændringer i kildeskatteloven i god tid — det var jo rart, om vi ikke senere skulle have ændringsforslag til ændringsforslagene — så er det allerede bebudet, at vi skal ind igen til september, og udvalget kunne vel arbejde i den tid, så vi dog i hvert fald fik tid til at overveje, hvad det er, vi skal vedtage.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil gerne takke for hr. Bernhard Baunsgaards sidste udtalelser. Jeg opfatter dem på den måde, at man altså ikke vil blokere arbejdet, og så kan man se i udvalget, hvad man vil gå ind for, og hvad man ikke vil gå ind for. Det kan vi vel tage lidt afslappet på. Om det kan udskydes til september, ved jeg ikke rigtig. Der er visse ting, der måske godt kunne udskydes til september, og der er andre ting, der ikke kan. Det vil jeg godt have lejlighed til at overveje nærmere.

Ja, jeg vil godt sige et par ord til hr. Lembourn igen med hensyn til disse lapperier, der stadig væk kommer. Det er ikke lapperier. Den kildeskat, vi har her i Danmark, er et velgennemtænkt system. Det er endda sådan, at det, så vidt jeg har erfaret bl. a. fra en repræsentant fra Dansk Arbejdsgiverforening, som har været rundt i en række lande og set på kildeskattesystemer, måske kan betragtes som det i øjeblikket bedste system som system betragtet. Der er flere ting, man misunder os i de an-

dre lande. I England er man i gang med stærke overvejelser om at forlade det system, de har, og det er det eneste land, der har kumulativ beskatning. Den svenske betænkning ligger som sagt nærmest på linje med Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning. Jeg tror ikke, vi skal fortsætte med at fortælle befolkningen, at det kildeskattesystem, som i virkeligheden alle fem partier her i folketinget går ind for, er så forfærdeligt. Selve systemet er nemlig enkelt og praktisk, men der er en række problemer, som vi kan se, og dem må vi prøve på at løse.

Jeg havde da også forstået det sådan, at de tre tidligere regeringspartier havde accepteret kildeskatten og også det system, vi har, selv om vi alle sammen er klar over, at der er visse ting, der skal rettes i det. Og jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt formål, kun politisk taktisk spil, at man stadig kører med slagord som kumulativ kildeskat, definitiv kildeskat osv. Ja, man skal have noget at spille med, man smider ansvaret fra sig, men man har ansvaret, det kan man simpelt hen ikke smide fra sig, når man har siddet 3 1/2 år som regering og har haft to finansministre, der har arbejdet med denne kildeskat; de har da et vist ansvar for det system, vi kører med. Jeg mener også, at begge de tidligere konservative finansministre har udtalt sig ret positivt om, at nu har vi denne kildeskat, den er kommet for at blive osv., og så skal vi hellere samle kræfterne om at få den til at virke. Det mener jeg ikke er særlig vanskeligt.

Jeg kan selvfølgelig ikke anerkende, at man går imod en generel regulering, fordi det er en bemyndigelse til finansministeren, mens man, hvis det f. eks. var en regulering, hvor man tog 4-5 erhvervsgrupper ud til regulering, sådan som § 54 er formuleret, godt kunne give en bemyndigelse. Det er der vist ikke mange der kan forstå, i hvert fald ikke i relation til det problem, der hedder at give en finansminister en bemyndigelse til at gøre det. Men man har jo lov til at have sin opfattelse af det, og det er må-